

BRÁNA

měsíčník sboru Českobratrské církve evangelické
v Praze-Braníku

XXIX. ročník

číslo 12/prosinec 2023

VÍTEJTE!

PRAVIDELNÝ SBOROVÝ PROGRAM

Neděle	9.30	bohoslužby (1. neděle v měsíci rodinné, 3. neděle sv. večere Páně)
	14.00	bohoslužby „Společenství Kristovo“
Pondělí	18.00	křesťanství (setkávání všech zvědavých, 2. pondělí v měsíci)
Úterý	7.30	modlitební setkání
	8.00	společné čtení nábožensky vzdělávací knihy
Středa	9.00	hEaVEN (setkání malých dětí s rodiči)
	17–18	práce na skalce + posezení u kávy (od jara do podzimu)
	18.00	biblická hodina
	19.30	loutnový koncert (R. Měřinský a jeho hosté, 2. středa v měsíci)
Pátek	16–18	mladší i starší dorost a odrost
	18.00	mládež
Sobota	12–17	rehabilitační centrum EXIT – pomoc lidem bez domova (1. a 3. sobota v měsíci)

DALŠÍ INFORMACE na předposlední straně časopisu

Vánoce 2023

sobota 16. 12. **generálka vánoční hry**
neděle 17. 12. 14.00 a 16.00 **vánoční hra**
neděle 24. 12. **bohoslužby** 9.30 (Tomáš Živný) a 16.00 (J. F. Pechar)
pondělí 25. 12. **bohoslužby** 9.30 (J. F. Pechar, VP)
neděle 31. 12. **bohoslužby** 9.30 a 16.00 (J. F. Pechar), následuje Braník Open

Obsah

Editorial	3	Čtvero zastavení s tím,	11
Chvilé obnovy pro ženy	3	kterého očekáváme	
Křest	4	Poslední Úvahy nad Úvahami	13
Vítáme Lucii Pánkovou Brožovou		Kristus jako ženich	
Chvilé pro ženy	5	Betlémy všemi smysly	15
Trénink paměti	5	(pozvánka)	
Potravinová sbírka	6	Advent	16
Dokočokoláda	7	(z kázání JFP z roku 2010)	
(fotografie n straně 18)		Fotografie z akce Dokočokoláda	18
Branka Vánoc	7	(článek na straně 7)	
Paliativní péče	10	Kontaktní informace, tiráž	19

EDITORIAL

Milé sestry, milí bratři,

obvykle Vás na tomto místě za naši redakční radu zdraví Eva Friedrichová, tentokrát za ni ale zaskočím já. Zatímco totiž křesťanstvo na celém světě svorně očekává narození Syna, Friedrichovi se už svého druhého syna dočkali (gratulujeme a Bohu díky!) a maminka novorozeňátka teď má o zábavu postaráno. ☺

Zima se do toho konečně pořádně obula a my hledíme se pořádně about a obléknout taky a (někdy marně) hledáme, kam že jsme na jaře uklidili zimní boty, kombinézy, lyžařské kalhoty a rukavice. Máte-li také výpadky paměti, zkuste ji potrénovat. O branických úterních lekcích se něco dozvíte i v tomto čísle.

Teple se oblékli také dorostáci a odrostáci, protože parádní sněhovou nadílku si užili i na své výpravě se slibným názvem Dokočokoláda. Však si přečtěte, co všechno na ní zažili! Napovím, že jim posloužilo i nemálo Umpa-Lumpů.

Prosincová Brána je samozřejmě náležitě adventně laděná. Čeká vás vánoční Branka, tématický poslední díl Úvah nad Úvahami, čtvero adventních zastavení či pozvánka k obdivování perníkového Betlému všemi smysly. Dozvíte se také o proběhlé Chvíli pro ženy, však právě rozjímání, modlitby a prosba o Boží působení v našem životě jsou v adventu důležitější než uklizený byt a napečené cukroví, i když i to má v životě své místo.

Téma paliativní péče je s očekáváním narození jezulátka zdánlivě v kontrastu, ale my, kteří věříme, že pozemský život je přípravou na věčnost a smrt je také nový začátek, se tím nemusíme nechat zmást.

Přeju nám všem, abychom nejen advent prožili se srdcem otevřeným Božím zázrakům, abychom střežili Betlémské světlo, které má moc zahnat tmu v nás i kolem nás. Jak se zpívá v jedné písni: „Vyšla hvězda, za ní zlatá hříva. A z téhle hvězdy naděje vyplývá, že světlo přijde i do našeho chlíva.“

Alžběta Slabá

CHVÍLE OBNOVY PRO ŽENY

V sobotu 25. listopadu se v Evenu konala už potřetí Chvíle obnovy pro ženy. Možná jste (podobně jako já) zaznamenali, nebo spíš zaznamenaly ☺, že se akce koná. A možná jste (podobně jako já) tak docela nevěděli, co si pod akcí představit a jestli se jí chcete účastnit. Ráda bych vám tedy nabídla svůj zážitek a možná vás i povzbudila se třeba dalšího setkání zúčastnit.

Chvilé obnovy pro mě byla příležitost se na chvíli zastavit v ruchu všedních (a popravdě i víkendových) dní. Celé setkání je sled písní a modliteb, které vedou postupně ke ztišení, následuje krátké zamyšlení, tentokrát na známý příběh Marty a Marie. Poté byl čas v tichu, který každá z nás mohla vyplnit podle sebe – byla možnost se v tichosti modlit, přijít ke kříži, přemýšlet nad biblickým veršem nebo požádat o přímluvu. V druhé části byly opět písně a modlitby, směřovaly jsme k díkům a chválám za vše dobré v našich životech i kolem nás, částečně vedených, částečně spontánních. Celé setkání skončilo vzájemným požehnáním.

Takto popsané to možná nezní nijak výjimečně nebo možná ani lákavě, ale pro mě byla Chvilé obnovy opravdu jedinečná možnost prožít si osobní a intenzivní asi 1,5 hodiny před Boží tváří. Ocenila jsem nenásilné vedení a svobodu a možnost se zapojit i nezapojit podle sebe a svého prožívání. A k mému překvapení mě opravdu oslovil i příběh Marty a Marie – být se většinou cítím být Martou a můj život v práci i doma je organizování, řešení a zařizování, po listopadové sobotě mi došlo, jak moc potřebuju občas být Marií a mít možnost nechat všechno vaření, uklízení, emaily i práci někde za dveřmi Evenu a jen tak usednout k Ježíšovým nohám.

P. S.: A pokud jste plánovací typy, dodávám, že další Chvilé obnovy pro ženy je naplánována na březen. ☺

Anna Matoušková

KŘEST

Dne 12. 11. byla křtem připojena
do rodiny Božího lidu
Lucie Pánková Brožová.
Vítáme ji ve sboru a vyprošujeme
mnoho Božího požehnání! ■

CHVÍLE PRO ŽENY

Vrátila jsem se po třech týdnech z lázní, kde jsem se věnovala intenzivně svému tělu a trochu zanedbávala svoji duši. Ráda jsem kývla na pozvání Jarunky Pecharové na sobotní setkání žen v Evenu pod názvem CHVÍLE PRO ŽENY.

Na dotaz, o čem to je, mi bylo řečeno – neptej se, je to hezké. Můj první dojem při vstupu byl velmi příjemný. Způsobil to nejen milý úsměv Miriam Žilkové a ostatních žen, ale i intimní osvětlení prostoru svíčkami, kříž a drobné dekorace. Miriam nás seznámila s programem, nikdo nebyl do ničeho nucen. Kdo chtěl, měl možnost jen sedět a poslouchat, modlit se nebo se zamýšlet nad pronesenými slovy. Byl to velmi poklidný čas, ale zároveň hodně intenzivní.

Děkuji Bohu, že vedl mé kroky do tohoto společenství žen. Děkuji Miriam a dalším, které tento program připravují. Kdo jste toto společenství ještě nenavštívily, určitě přijďte, nebudete litovat.

Jiřina Chlumská

TRÉNINK PAMĚTI

Kdo by někdy někde nezapomněl klíče, mobil nebo brýle? Anebo šel nakoupit a místo pěti zamýšlených potřebných věcí přinesl deset, ale z těch původních pěti dvě zapomněl? Taky si ne a ne vzpomenout, jakou barvu mají domovní dveře, kde už pár let bydlíme, či kolik oken má naše modlitebna, kde neděli co neděli posloucháme kázání. A protože se nám to s přibývajícím věkem nezdá lepší, tak nám Zuzka Pavlíková nabídla Trénink paměti, kterým se profesně zabývá.

Takže jsme začali v úterý od 9.30 do 11.00 trénovat. Na viditelné výsledky je ještě brzy, ale to známé K+M+B jako mnemotechnickou pomůcku (nezapomeň klíče, mobil a brýle) a VIP (vezmi si i peněženku) bychom při dodržování zásady tady a teď mohli při každodenním opakování za čas celkem zvládat. Rozhodně si v té Komenského škole hrou (nejen paměti, ale i pozornosti a soustředění) užijeme hodně legrace, mlsání (zdravého), neboť mozek potřebuje výživu, zimy – tedy čerstvého vzduchu na okysličení a šikovnosti (nebo nešikovnosti) při pohybové hře Červená Karkulka, kdy se snažíme propojovat pravou a levou hemisféru mozku.

A jaké další zábavy (či záludnosti) na nás Zuzka chystá, to zatím neprozradila, ale používat mozek (a občas vědět jak) rozhodně není k zahazení, i když člověk občas něco zapomene.

Alena Heřmanová

POTRAVINOVÁ SBÍRKA

Chci se s vámi podělit o zážitek z 11. listopadu, kdy probíhala celostátní potravinová sbírka.

Potravinová sbírka probíhá dvakrát ročně, vždy na jaře a na podzim, a slouží k doplnění zásob jídla v potravinových bankách. Tyto potraviny jsou potom poskytovány potřebným. Jak jistě víte, branický sbor zastřešuje výdej potravin potřebným na Zbraslavi a v Radotíně.

Potraviny vydáváme čtrnáctidenně, máme přes sto odběratelů (asi šedesát na Zbraslavi, kolem čtyřiceti v Radotíně). Před výdejem musíme potraviny přivést z centrálního skladu v Modleticích a následně je rozdělit do tašek podle počtu klientů. K tomu ještě dovážíme z Alberta pečivo, které rozdělujeme do sáčků a přidáváme do tašek. To vše je časově dost náročné, zabere to asi 2 hodiny před výdejem. Pokud byste nám chtěli jako dobrovolníci s touto činností pomáhat, budeme moc rádi. Když nás bude více, doba přípravy se tím zkrátí.

A nyní se vrátím ještě k potravinové sbírce 11. listopadu, abych se s Vámi podělila o radost z proběhlé akce. „Pózovali“ jsme ve třech obchodech v Černošicích – v Albertu, Tescu a Penny. Já jsem byla konkrétně v Albertu s Jarkou Pecharovou.

A teď to přijde: Není vůbec pravda, že Češi jsou lhostejní, lakomí, že myslí jen na sebe. Takových je opravdu mizivá menšina. To, že jsme za ten den vybrali 1600 kg potravin, mluví za vše. Musím ještě dodat, že k tomu velmi přispěla sestra Jarka svým přístupem k příchozím. Svými vehementně naléhavě-laskavými proslovy přiměla i zamračené kupující, kteří původně vůbec neměli v úmyslu něco darovat, aby nám při odchodu předali potravinový příspěvek.

Lia Valková

Ráda bych ještě přidala několik svých poznatků. K dobrovolníkům jsem se přidala na podzim letošního roku. Sestra Lia Valková se svým manželem poctivě a neúnavně pracují pro banku již několik let. Když se dozvědí, že přivezou potraviny, obvolává potřebné i pomocníky.

Pokud pomocníci nepříjdu, což žel není nic neobvyklého, připravuje vše sama za pomoci faráře Mikuláše Vymětala. Pokud se sejde víc potravin, jako tomu bylo po zmíněné sbírce v Černošicích, otevře dveře svého domu a nechá si ho zaplnit všemi darovanými potravinami, které pak s manželem podle potřeby převážejí do kostela ČČSH, kde se připravují tašky pro potřebné.

Jarka Pecharová

DOKOČOKOLÁDA

Během prvního prosincového víkendu proběhla krátká výprava pro oba dorosty a odrost. Celou výpravou nás provázel příběh pohádky Karlík a továrna na čokoládu. Sobotní dopoledne jsme strávili na Vyšehradě, kde děti i přes nepřízeň počasí statečně vyráběly bonboniéry pro náročné zákazníky. Za pomoci Umpa-Lumpů děti dokázaly uspokojit všechny rozmazy zákazníků. Některé objednané lahůdky opravdu nikomu nešly na rozum. (Bonboniéra naplněná zubní pastou skutečně není pro většinu strážníků.)

Během duchovního programu jsme si povídali o tom, že je spousta věcí dobrých, ale nesmí se nám stát modlami. V Karlíkově příběhu vystupovala spousta dětí i dospělých, se kterými to špatně dopadlo, protože jim jejich vrtochy řídily život.

Přestože bylo na pražské poměry opravdu hodně sněhu a zem pravděpodobně klouzala víc než normálně, nedošlo k žádnému zranění. Zima byla, ale statečné výrobce čokoládových bonboniér to neodradilo od toho, aby pracovali ze všech sil. O to větší bylo zklamání, když nám pan hygienik oznámil, že se z hygienických důvodů továrna zavírá. Naše zklamání našťástí netrvalo dlouho. Po chvíli smutku přišel boháč, který naše továrny za zlaté svině odkoupil a umožnil našim značkám dále fungovat. To jsme nakonec oslavili čokoládovými fondue.

Děkujeme všem **pěťadvaceti** dětem, které se výpravy zúčastnily, rodičům, kteří jim to umožnili a celému sboru za přímluvné modlitby. Největší dík patří Pánu Bohu za ochranu a za nádhernou sněhovou nadílku.

za vedoucí *Hana Bedrníková*

Fotografie z akce najdete na straně 18 a na zadní obálce.

BRANKA VÁNOC

Milí příznivci Branky,

před lety jsem pro děti připravovala hádankový adventní kalendář, tak se o něj s vámi podělím. Advent už je sice v plném proudu, ale to nevadí. Rozpis na jednotlivé dny nechávám tak, jak byl původně, protože některé hádanky se týkají svátků, které se slaví v ten který den. Příjemné luštění! A pro vás, kdo se kamarádíte s pastelkami, přidávám ještě omalovánku. Ať betlémským světlem hoří srdce každého z nás! Vždyť jsme světlo světa. Ať svítí naše světlo před lidmi, aby viděli naše dobré skutky a vzdali slávu našemu Otci v nebesích.

- 1) Čtyři týdny před Vánoci tenhle název mají • patříš i ty mezi děti, co ho dobře znají?
- 2) Pláštěm podělil žebráka, když ještě dělal vojáka, • biskupem se pak stal, víš jak se jmenoval?
- 3) **KO** **A**
- 4) Do Vánoc ve váze květy se obalí, • podle dne dnešního lidé je nazvali.
- 5) Černá, bílá, zlatá • a s nimi odplata.
- 6) Mitra s berlou radu dá, • čím byl, kdo dnes svátek má.
- 7) Dnes má svátek **AM**
- 8) Matka Krista Pána, • dnes čest jí vzdána.
- 9) Když nechceš mít omrzliny, • chrání tvoje končetiny.
- 10) V dobrůtku se promění, • když mu vezmem brnění.
- 11) Tenhle není z železa a vůni dá cukroví, • které chutná po medu. Kdopak správně odpoví?
- 12) Koště v ruce drží, ale nezametá. • Až se zase oteplí, bude po něm veta.
- 13) Tahleta svěťice dělá nám zmatky, • byť noci upije, den je furt krátký.
- 14) Vánoční -/•-•/••••/-•-•-
- 15) Šesterečné krystaly, z nebe se sem dostaly. • Kdo ví, oč tu běží, řekne prostě •••••
- 16) Sundá chladnou deku z cest, • abychom se mohli svězt.
- 17) Ještě než se Svatá noc nachýlila k ránu, • šli vzdát chválu k jesličkám maličkému Pánu.
- 18) Na Ježíše ve stáji • dva čtvernožci dýchají.
- 19) Kdopak pastýřům dal vzkaz • do Betléma jít v ten čas?
- 20) Nad Betlémem anděl chválu vzdává, • na výsostech Bohu budiž •••••
- 21) Přišli z dáli, dary dali. • Z které strany se tam vzali?
- 22) Byť k oslavě Vánoc již staletí patří, • přesto v chlévě Ježíšek, těžko by ho spatřil.
- 23) V které zemi Betlém leží? • Myslíš, že tam v zimě sněží?
- 24) V tom čase půlnočním hlas varhan vzdychá, • že tahle noc byla svatá a •••••

Běta Slabá

Správné odpovědi: 1 – advent, 2 – sv. Martin, 3 – koléda, 4 – barborky, 5 – čert, anděl a Mikuláš, 6 – biskup, 7 – Ambroz, 8 – Panna Marie (slavnost Neposkvrněného početí), 9 – rukavice (a boty ©), 10 – oříšek (orech), 11 – hřebíček, 12 – sněhulák, 13 – sv. Lucie, 14 – trhy, 15 – sněží, 16 – sněžný pluh, 17 – pastýří, 18 – oslík a volák, 19 – anděl, 20 – sláva, 21 – mudrci z východu, 22 – vánoční stromek (ale možné jsou asi i jiné odpovědi ©), 23 – Izrael (Judsko), nesněží, 24 – ticha

PALIATIVNÍ PÉČE

Jsem studentka 3. lékařské fakulty oboru všeobecná sestra. Poslední dobou se hodně zabývám tématem paliativní péče a chtěla bych se o něj s vámi podělit, protože si myslím, že je hodně důležité. Hodně lidí považuje paliativní péči za péči poskytovanou lidem těsně před smrtí. Paliativa ovšem začíná o dost dřív, konkrétně v moment vyřčení diagnózy neslučitelné se životem. Daná osoba ještě zdaleka nemusí být v terminálním stadiu (období těsně před smrtí), přesto umírá. Paliativní péče není určena pouze lidem s určitým zdravotním stavem nebo prognózou a je poskytována dospělým i dětem. Může být realizována přímo ve zdravotnickém zařízení, v hospicích či v domácím prostředí.

Abych se ale dostala k tomu, co vůbec taková péče obnáší. Hlavním cílem je, zaměřit se na nemocného, jeho přání a požadavky. Někdo chce umírat doma, někdo chce stihnout maturitu vnoučat, někdo chce umřít pod dozorem zdravotníků. Paliativa hledá možnosti, jak nemocnému co nejvíc zpříjemnit a usnadnit proces umírání. Byla jsem na křtu úžasné knížky Hubertova peříčka, která je věnována těžce nemocným dětem a jejich blízkým, a pomáhá jim procházet náročným obdobím.

V některých zemích je paliativa běžnou součástí péče o pacienta. U nás bohužel moc zaběhaná není. Spousta oddělení paliativní tým nezve, protože si neumí spolupráci představit. Pacienti tak často nemusí být o takové možnosti ani informováni. Některé nemocnice mají vlastní paliativní tým, ale dětský má v Praze pouze Fakultní nemocnice v Motole. Otázku péče o umírající řeší i organizace jako Cesta domů, Centrum paliativní péče či Šance dětem.

O smrti a umírání se moc nemluví, zvlášť pak mezi blízkými. Je to jakési tabu. Pro spoustu lidí je to strašidelné téma, kvůli kterému jsou všichni smutní. Pro umírající může být ale mlčení o umírání hodně těžké. Sami mají různé obavy a různá přání. To platí jak pro dospělé, tak pro děti. Mlčením dítěti můžeme naznačovat, že se jedná o tak hroznou věc, že se o ní nemluví. Děti ale často mají na smrt o dost jiný pohled a řeší úplně jiné věci. Otázky dětí z praxe: A bude babičce teplo, až umře? Když umřu, už spolu nebudete bydlet? Jak budu vypadat, až mě sežerou červi? Paliativní tým je určen i rodině nemocných, kterým mimo jiné pomáhá například s takovou komunikací. S rodinou zůstává ve spojení i po smrti dané osoby a pomáhá jí řešit oficiality s úmrtím spojené.

Lidi se mě někdy ptají, proč si čtu tak smutné knížky a proč poslouchám věci o smrti. Mají pocit, že si tím jen přitěžuji a patlám se v něčem, v čem už stejně není pomoci. Jako studentka oboru zdravotní sestra už vím, že někdy opravdu nejde člověka uzdravit a je jasné, že zemře. Co ale můžeme ovlivnit, je náplň jeho zbývajících času. Řekla bych, že mírnění bolesti a strachu a dopřání důstojného umírání opravdu stojí za to!

Veronika Mazná

ČTVERO ZASTAVENÍ S TÍM, KTERÉHO OČEKÁVÁME

1) BYLO NEBYLO, ALE NEJSPÍŠ URČITĚ BYLO. PROTOŽE KDYBY NEBYLO, NEBYLO BY O ČEM VYPRÁVĚT.

Možná, že to, co Vám chci ve čtyřech zastaveních povědět, bude leckterému znít jako vyprávění pro děti, nicméně po té události, kterou si celý svět připomíná už 2000 let, se prostě dějiny lidstva musely přepracovat!

Vánoce jsou prý časem pohody a lásky. Možná.

Možná tak za první republiky. Po bohoslužbě se rodina sešla k prostřenému stolu, společně pojedla sváteční polévku a možná i kousek masa k těm omaštěným bramborům. Děti dostaly malé dárečky a zpívaly se koledy... No, lidé byli prostě tak nějak šťastnější. Spoléhali se více na Boha a byli mu za všechno vděční. Jistě, možná v tom byl i kousek pověrečnosti, nicméně měli k sobě blíž. Ale dnes? Dnes se každý stará jen sám o sebe. Na vánoční bohoslužbu se chodí jenom proto, protože je to tradice, ale radost z té pravé výzvy, k níž nás zve prorok Micheáš, v tom všem úklidovém a pečícím šílenství, shonu po super vánočních dárcích, hlomozu a nabídkách k zaručenému štěstí, ta výzva tak nějak drobátko zaniká.

2) KAM A K ČEMU ŽE NÁS TO V TYTO ADVENTNÍ DNY VLASTNĚ PROROK MICHEÁŠ ZVE?

Do osady v Judsku – do Betléma. Rozhodně ale ne k jesličkám, nýbrž ke korytu na žrádlo pro dobytek, vystlanému slámou. Tam – právě tam, kde se má stát ten největší zázrak, který kdy tento svět zažil!

A právě do tohoto místa: „**Z tebe mi vyjde ten, kterýž má býti Panovníkem v Izraeli, a jehož východové jsou od starodávna, ode dnů věčných**“ se váže toto Micheášovo proroctví. Právě toto nezapadléjší místo si Bůh vybral k narození toho, o němž evangelista Jan ve svém prologu dosvědčuje: „**Na světě byl, a svět skrze něho učiněn jest.**“ A o kom nám to vlastně svědčí?

O tom, o němž nám až o 325 let později biskupové na koncilu v Nikáji ve věroučném vyznání víry napsali, že ten, který se narodil v Betlémě je: „... *pravý Bůh z pravého Boha... jedné podstaty s Otcem, skrze něhož všechno vzniklo.*“ A je to tato část Kréda, která nám naplno odhaluje Ježíšovu pravou identitu.

I když tady naše rozumové chápání možná trochu pokulhává. Nicméně jsou to právě Janovo svědectví s nikájským krédem, které nám dosvědčují skutečnost, že sám Nejvyšší sestoupil do tohoto světa v podobě člověka. Tedy „*pravý Bůh z pravého Boha*“.

3) NAPLNILA SE TEDY SLOVA PÍSM A PROROKŮ, KDYŽ SE PASTÝŘŮM NA HORÁCH ZJEVIL ANDĚL PÁNĚ, ABY JIM ZVĚSTOVAL:

„Nebojtež se; nebo aj, zvěstuji vám radost velikou, kteráž bude všemu lidu. Nebo narodil se vám dnes Spasitel, jenž jest Kristus Pán, v městě Davidově.“ Tak můžeme číst v Lukášově svědectví.

Když se pak otevřela nebesa a z úst množství nebeského zástupu zaznělo „*Glōriā in excelsis Deō et in terra pax*“ – „*Sláva na výsostech Bohu a na zemi Pokoj*“, bylo jasné, že se na místě s příznačným jménem „Dům chleba“ naplnilo Boží zaslíbení z Izajášova proroctví: „**Aj, panna počne, a porodí syna, a nazve jméno jeho Immanuel.**“

Sám Bůh tedy sestoupil na tuto zem v podobě Syna člověka. Jeho přízvisko Imánu-él se naplnilo v tom Janově svědectví „**A Slovo to tělo učiněno jest, a přebývalo mezi námi (a viděli jsme slávu jeho, slávu jakožto jednorozeného od Otce) plné milosti a pravdy.**“

Zároveň ale taky: „**Do svého vlastního přišel, a vlastní jeho nepřijali ho. Kteříž pak koli přijali jej, dal jim moc syny Božími býti, totiž těm, kteříž věří ve jméno jeho.**“

Imánu-él. Bůh, který v podobě člověka sestoupil do našeho lidského světa – nebo světů?

Imánu-él, který tady žil a chodil s námi.

Imánu-él, který svým učením o milosti nejen Nikodémovi, apoštolu Pavlovi, ale také možná i nám totálně zbořil všechny naše dosavadní představy, jak svou vlastní pílí dosáhnout Božího Království. Proto byl mnohým nepohodlný. Protože jednou řekl: „... **dnes naplnilo se písmo toto v uších vašich.**“

Nebo protože učil, že jediné skrze něj lze přijít do království jeho Otce? Tím, právě tím, že se v očích farizeů a zákoníků stavěl na roveň samotného Boha, jej hodlali zabít.

4) TO SE JIM TAKÉ PODAŘILO, KDYŽ JEJ UKŘIŽOVALI.

A přestože tuto skutečnost: „**Byl ukřižován, umřel a byl pohřben. Sestoupil do pekel...**“ ve vyznání víry spolu se všemi křesťany vyznáváme, vyznáváme také to, s čím nikdo z těch, kteří křičeli „Ukřižuj! Ukřižuj!“ nepočítali. Že totiž: „... **třetího dne vstal z mrtvých, sedí na pravici Boží, odkud bude soudit živé i mrtvé.**“

Tomu také věříme. Nicméně až nastane ten den a Janovo svědectví z hory Pathmos se naplní: „**I viděl jsem nebe otevřené, a aj, kuň bílý, a ten, jenž seděl na něm, sloul Věrný a Pravý, a kterýž v spravedlnosti soudí i bojuje. Oči pak jeho byly jako plamen ohně, a na hlavě jeho korun množství, a měl jméno napsané, kteréhož žádný neví, než on sám. A byl oděn v roucho pokropené krví, a sloveť jméno jeho Slovo Boží,**“ každému z nás se nejspíš zjeví všechny chlupy na těle.

Představa narození Ježíška v jesličkách, které si brzy budeme připomínat, je jistě krásná a roztomilá. Ale zdalipak ten, jehož druhý příchod očekáváme – ten, o němž nám Jan v knize Zjevení vydal své svědectví, zdalipak není jeden a tentýž?

Ta krev na rouchu toho Pravého a Věrného je právě ta krev, kterou On před svým Otcem zaplatil náš nesplatitelný dluh. Ten, který nás právě svou krví smířil s Bohem.

To je ten Pravý a Věrný, jehož narození očekáváme.

Ten, který se musel narodit v podobě člověka, aby se naplnilo první ze slov prorocství. Třeba zrovna to z Genesis: „**Nad to, nepřítelství pološím mezi tebou a mezi ženou, i mezi semenem tvým a semenem jejím; ono potře tobě hlavu, a ty potřeš jemu patu.**“ Tak o něm v neděli 3. 12. při rodinných bohoslužbách ve svém kázání mluvil náš bratr farář Jarda Pechar.

Požehnaný advent!

Pavel Sívák

POSLEDNÍ ÚVAHY NAD ÚVAHAMÍ

Kristus jako ženich

Text níže vznikl pro potřeby vedoucích na letním táboře Pecka. V rámci ranní modlitby zazněla uvedená píseň a četl se vybraný žalm. Poté následovalo zamyšlení, založené na knize C. S. Lewise Úvahy nad Žalmy, kterou vřele doporučujeme vaší pozornosti (jako koneckonců všechny knihy tohoto autora). Přímé citace jsou kurzívou.

Z obsáhlé závěrečné kapitoly rozhodně nestihneme probrat všechno. Žalmy o trpícím služebníkú, svatodušní žalmy, žalmy týkající se Kristova nanebevstoupení a doplnění tématu samospravedlnosti nechávám samostudiu.

Píseň: Duch a nevěsta

Čtení: Žalm 45

Minule jsme se věnovali Žalmu 110, který je anglikánskou církví zařazen mezi vánoční čtení. Dnešní Žalm 45 je dalším takovým, také dost málo evokujícím jesličky a „pokoj lidem dobré vůle“. Máme v něm opět motiv bohatýrského bojovníka, ale nejen ten. Žalm 45 byl zřejmě napsán jako óda oslavující královský sňatek. Zůstaňme tedy u motivu svatby, ženicha a lásky muže a ženy. Asi víte, že Píseň písní bývá vykládána také jako alegorie lásky Boha k jeho lidu. C. S. Lewis k tomu říká:

Velmi málo věcí mi kdysi připadalo frigidnějších a za vlasy přitaženějších než výklad tohoto žalmu nebo Písně písní, který ztotožňuje ženicha s Kristem a nevěstu s církví. A opravdu, když čteme upřímnou erotickou poezii Písně písní a srovnáme ji s poučujícími nadpisy v našich Bibliích, není divu, že se pousmějeme, dokonce i cynicky, jako ten, kdo ví svoje, jako kdyby zbožní vykladači předstírali absurdní nevinnost. A mně by i dnes připadalo velice obtížné uvěřit, že původní autoři měli na mysli být jen vzdáleně něco jako „duchovní“ obsah svého díla. Věřím však, že ten, kdo tento duchovní či druhý smysl přijímá, nepopírá dnes ani onen velice prostý původní význam. Žalm 45 zůstává bohatou, slavnostní svatební básní, Píseň písní zůstává krásnou, místy dokonalou milostnou poezií a tuto skutečnost neodstraní ani břímě nového významu. Později jsem začal chápat, že nový smysl není nic libovolného a že tryská z hlubin, o nichž jsem netušil, že existují.

Ne náhodou všichni velcí mystici napříč dějinami i prostorem používají jazyk milostné lásky, v mnoha formách pohanství najdeme motiv posvátného sňatku boha – ženicha, v judaismu je Boží nevěstou celý Izrael. A jestliže věříme, že Kristus pohanství i judaismus přesahuje, tedy svým způsobem ruší, ale zároveň naplňuje, má smysl se věnovat tomu, jak toto téma pojmout jako křesťané.

Pro mystiky je Bůh ženichem individuální duše. Pro pohany je bůh ženichem bohyně – matky, totiž země, avšak jeho spojení s ní také činí plodným celý kmen i dobytek, jež mu náleží, takže v jistém smyslu slova je tento bůh také jejich ženichem. Židovské pojetí se určitým způsobem blíží více pohanskému než chápání mystiků, protože v něm je Boží nevěstou celý národ, Izrael. Je to popsáno v jedné z nejpohnutějších a nejnázornějších kapitol celého Starého zákona (Ez 16). A konečně, toto vše je v knize Zjevení přeneseno ze starého Izraele do nového a Ženichem se stává církev, „celé toto požehnané společenství věrných“. Právě ji, podobně jako nehodnou nevěstu v Ezechielovi, Bůh zachrání, obmyje, obleče a pojme za choť.

Když Žalm 45 chápeme ve smyslu této alegorie, navrací Vánocům jejich náležitou složitost. Kristus, to děťátko v jesličkách, to je král a drakobijec, a je také krásným vytouženým ženichem a otcem celých generací. A co žalmista vzkazuje nevěstě? „Zapomeň na svůj lid, na otcův dům.“ To bolí.

Povolání je strašlivá věc. Být povolán z přirozeného života v život nadpřirozený je (zprvu) draze zaplacená pocta. I být povolán z jednoho přirozeného stupně na druhý je zároveň ziskem i ztrátou. Člověk musí snášet bolesti a trápení, kterých jsou jiní primáti ušetřeni. A být povolán výš stojí ještě víc. „Odejdi ze své země, ze svého rodiště a z domu svého otce...“ řekl Hospodin Abrahamovi. Pán Ježíš tento apel strašlivě opakuje, ba přiostrňuje: „... kdo se nedovede zřítí otce i matky..., ano, i sám sebe...“

Musíme ztratit život pro Krista, starý člověk musí zemřít. Musíme být ochotni dát Kristu přednost, dát mu vše. Co získáme výměnou za takovou ztrátu? Co je útěchou nevěsty? V Žalmu 45 to není objetí jejího Vyvoleného, ale její plodnost:

„Budeš mít syny, kteří budou velící dobrem i odvahou.“ (verš 17) Tak jako Abrahamovi, opouštějícímu celý dosavadní život, Bůh říká: „Učiním tě velikým národem... Staň se požehnáním.“ A tak nebyl-li sňatek pouhou iluzí, nevěsta nezůstane neplodná, ale stává se matkou světců a svatosti, neboť „Boží objetí nikdy nejsou marná“.

Milující Bože, ty nám sám sebe dáváš v Kristu a navzdory naší nehodnosti nás vykupuješ a zahrnuješ láskou jako svou vyvolenou nevěstu. Prosíme, dej abychom dokázali odložit starý život a vstupovat do nového, který nám nabízíš. Naplňuj nás svým svatým Duchem, učiň z nás plodný strom nesoucí dobré ovoce. V Tobě není naše oběť marná, dát svůj život Tobě znamená konečně opravdu žít.

David a Běta Slabí

BETLÉMY VŠEMI SMYSLY

Od roku 2007 probíhá v Česku projekt Křesťanské Vánoce. Jde o otevření kostelů s vystavenými betlémy a pozvání nejširší veřejnosti k návštěvě.

Již třetí „sezónu“ mohou zájemci zamířit také do našeho kostelíka. Čeká zde každoroční originál – figurky pečou ve svých domovech členové sboru, před Štědrým dnem nainstalujeme mozaiku andělů, pastýřů, zvířátek a samozřejmě Svaté Rodiny.

Obvykle se sejde více postaviček, takže třeba Jezulátko se během svátků několikrát vyměňuje. A pokud jde o zmíněné smysly: kromě pohledu a příjemné vůně přijde na závěr ke slovu i chuť!

OTEVŘENO BUDE:

24. 12. 14–16 h.

25. 12. 11–13 h.

26. 12. 14–16 h.

31. 12. 14–16 h.

a v lednu ještě na Nový rok v 11–16 hodin.

V neděli 7. 1. se konají od 9.30 h. rodinné bohoslužby, při kterých bude perník společně sněden, neváhejte pozvat své přátele. ☺

Lenka Pecharová

ADVENT

... Už víme, že slovo advent znamená příchod. A tak vlastně celý advent mluví o příchodu Kristově. Kdy že nám to ten Pán Ježíš přijde? Jistě, že na prvním místě jde o vánoční příchod betlémského dítěte...

Pro nás ale advent neznamená jen přípravy na Vánoce. Advent ukazuje i k dalšímu příchodu Páně. K tomu, který nazýváme „druhý příchod“. K poslednímu soudu. A víme, že když Kristus o tomto příchodu mluvil, tak šlo naprosto pryč všechno rozněžnělé, čím bychom snad byli schopni obalit vánoční scenerii. Mluvil o spoustě trápení, které na tento svět dolehne. Je to tedy něco, na co bychom se měli těšit? Jasně, že měli! My totiž vidíme ještě o krok dál!

... Z tisíců kazatelen zní dnes příběh o Janu Křtiteli a jeho zvěsti... Jaký je Janův úkol, který oznamoval už prorok Izajáš?! Jan je hlasem volajícího na poušti, který připravuje cesty Páně. Je někým, kdo připravuje situaci pro příchod někoho dalšího. Jan neopomene zdůraznit, že za ním přichází někdo nepoměrně důležitější než je on... A když pak jednou jde okolo Pán Ježíš, tak Jan na něj ukáže prstem a řekne: „Hle, beránek Boží, ten, který snímá hříchy světa!“

Víme už tedy, co je cílem Janovy činnosti: připravit situaci pro Ježíšův příchod. Jak to dělá? ... Mluví! Volá lidi k pokání: „Čiňte pokání, neboť se přiblížilo království nebeské!“ ... Za Janem přichází spousta lidí. A co že to dělají? Činí pokání, přesně, jak je k tomu vyzval Jan. Dělají to tak, že vyznávají své hříchy! ... Lidem dochází, že jsou věci, které s nebeským královstvím nemají nic společného. Že by stálo za to přivítat nebeské království v lepším stavu, než ve kterém se zrovna nacházejí oni sami.

Lidé přicházejí a vyznávají své hříchy. Svoje. Nestěžují si na bídu světa, ale řeší, kde mají oni sami na té bídě světa svoji vinu. Vyznávají ty hříchy nahlas. Tím, že člověk něco řekne nahlas, tak se hodně změní. Už tím, že mnohdy něco, co jen tak cítil, musí poskládat do slov. Tím si spoustu věcí ujasní. Proto stojí za to modlit se nahlas a nestačí jen mít nějaké zbožné pocity... Člověk sám vyznal své hříchy a Jan ho na znamení Božího odpuštění slavnostně umyl v řece. Sloveso „křtít“ znamená původně opravdu docela obyčejné umývání.

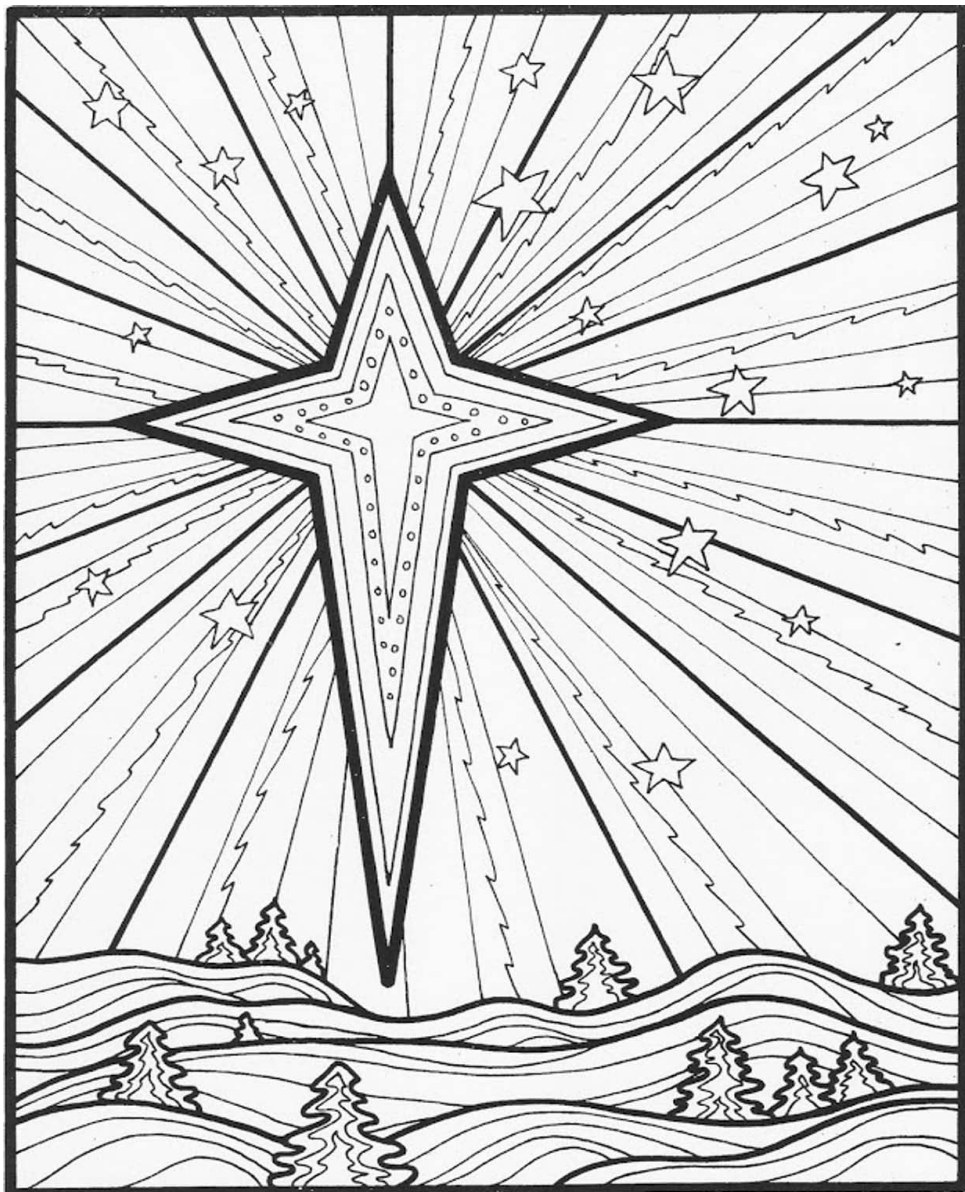
Shrnu, co už víme: Janovým úkolem bylo připravovat svět pro Ježíšův příchod. Jan to dělal tak, že lidi vedl k pokání a oni skutečně vyznávali své hříchy.

Připadá mi to hodně důležité, protože z těchto dvou věcí vyplývá třetí, a ta se týká nás. Tohle je totiž něco, co úplně stejně platí i v dnešní době. A zvláště v adventu bychom si to měli připomínat. Jestliže chceme připravit cestu Pánu Ježíši do našeho života, jestliže chceme sami něco udělat pro to, aby Pán Ježíš v tomto světě byl a v tomto světě působil, tak mu máme připravit cestu. Jan Křtitel a lidé kolem něj nás učí, jak to máme dělat. V tomto světě je spousta věcí špatně. My

bychom se měli zamyslet nad tím, co děláme špatně my sami. Jasně a srozumitelně si to pojmenovat, abychom mohli přijmout i to očistění, kterým nás stále Bůh pro Ježíšovu oběť očisťuje.

Tohle je cesta, kterou pak Ježíš přijde mezi nás, bude mezi námi působit. I mezi námi se bude objevovat jeho království.

z kázání Jaroslava Pechara 5. 12. 2010

DO-

KO-

ČO-

KO-

LÁ-

DA

KONTAKTNÍ INFORMACE

ÚŘEDNÍ HODINY FARÁŘE JAROSLAVA F. PECHARA
po předchozí domluvě

SBOR ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ
Modřanská 1821/118, 147 00 Praha 4 – Braník
Telefon: 739 244 833, 244 461 037
E-mail: branik@evangnet.cz

ČÍSLO ÚČTU: I35027438/2010

Variabilní symboly:

111 křesťanská služba

222 salár

333 dar

444 Jeronýmova jednota

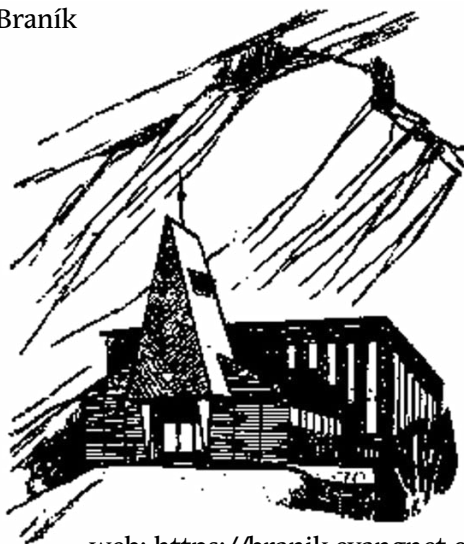
555 nepálský student

888 rekonstrukce kostela (plyn...)

999 úpravy sálku a zahrady pro děti

PRAVIDELNÝ SBOROVÝ PROGRAM

na 2. straně časopisu

web: <https://branik.evangnet.cz>

BRÁNA

měsíčník pro členy a příznivce sboru ČCE Praha-Braník

XXIX. ročník, číslo 12/prosinec 2023

Vychází zpravidla třetí neděli v měsíci.

Redakce: Eva Friedrichová, Jarka Pecharová, Alžběta Slabá.

Sazba: Miloš F. Pechar, kesolim@seznam.cz.

Korektury: David Navara, Jiří Holý, Petr Bísek.

Archiv časopisu: <https://branik.evangnet.cz/zivot-sboru/brana>.

Redakční uzávěrka časopisu je první pondělí v měsíci.

Příspěvky posílejte e-mailem: branicka-brana@evangnet.cz.

Autorům děkujeme za články i fotografie.

Dokočokoláda (viz strany 7 a 18)